AKBABA

ATLANTİK FACİASI !..

VALİ VE BELEDİYE REİSİMİZE

AÇIK MEKTUP

Sayın Lûtfi Kırdar,

Bilir misiniz, ben hangi meyvaların çıktığını, şehrimizde nezle ve bronşitin hangi günlerde çoğaldığını nasıl anlarım ?..

Manav dükkânlarını dolaşarak, İstanbul Halini gezerek, doktorlara telefon ederek, Sağlık Müdürünün gazetelerde çıkacak demecini okuyarak değil... Gayet kolay, gayet rahat, gayet pratik bir usul ile: Kaldırımlarımıza bakarak!

Taksim - Harbiye asfaltından tutunuz da, köprü merdivenlerine, Babıâli yokuşuna, Divanyoluna ve Beyazıt meydanına kadar, İstanbulun fakir, zengin, bakımlı, bakımsız, her semti, her köşesi için size en doğru meyva piyasasını ve sağlık haberini verecek olan bu kaldırımlardır.

İstanbul kaldırımları, şehir halkının çöp tenekesi ve tükürük hokkasıdır: Marul yiyen küfeci çocuk koçanını oraya atar; hıyar soyan yapı işçisi kabuğunu oraya atar; şeftali yiyen küçük bay çekirdeğini oraya fırlatır. Her mevsimin meyva artığını orada görür ve hangi yemişlerin bollandığını kolayca anlarsınız.

Şehrin sağlık durumunu öğrenmek için de yine aynı kaldırımlara bakmak kâfidir: Aksıran nezleli burnunu oraya siler, öksüren bronşitli göğsünün bütün dolgunlukları oraya boşaltır: İstanbulun sokakları hepimizin mendilidir!

Bunu, yedimizden yetmişimize kadar hepimiz yapıyoruz...

Şimdi, yeni bir salgın daha çıktı: Köpek!

Eğer ara sıra şehrin büyük yollarında yaya dolaşmak lûtfunda bulunur, hattâ pek güzel bir eseriniz olan Valikonağı caddesindeki çocuk bahçesinin önünde biraz durursanız, başıboş, ağızlıksız, boy boy, cins cins köpeklerin, ya bir çocuk, ya bir züppe, ya bir Beybi peşinden, gizli bir hiddetle etrafına bakarak, keskin dişlerinden salyaları aka aka dolaştığını görürsünüz!

Bilhassa yeni kibarlarımız, yazlıklara köpeklerini de beraber hava tebdiline getirdikleri için, Büyükada, bir zamanlar İstanbul köpeklerinin menfası olan Hayırsızadaya dönmüştür.

Uzakta, Holivut bıyıklı bir ağızın öttürdüğü alafranga davet ıslığına, an: ızın, minimini bir çocuğun pembe bacaklarına sürtünerek bir kurt köpeğinin seyirttiğini dehşetle görürsünüz!

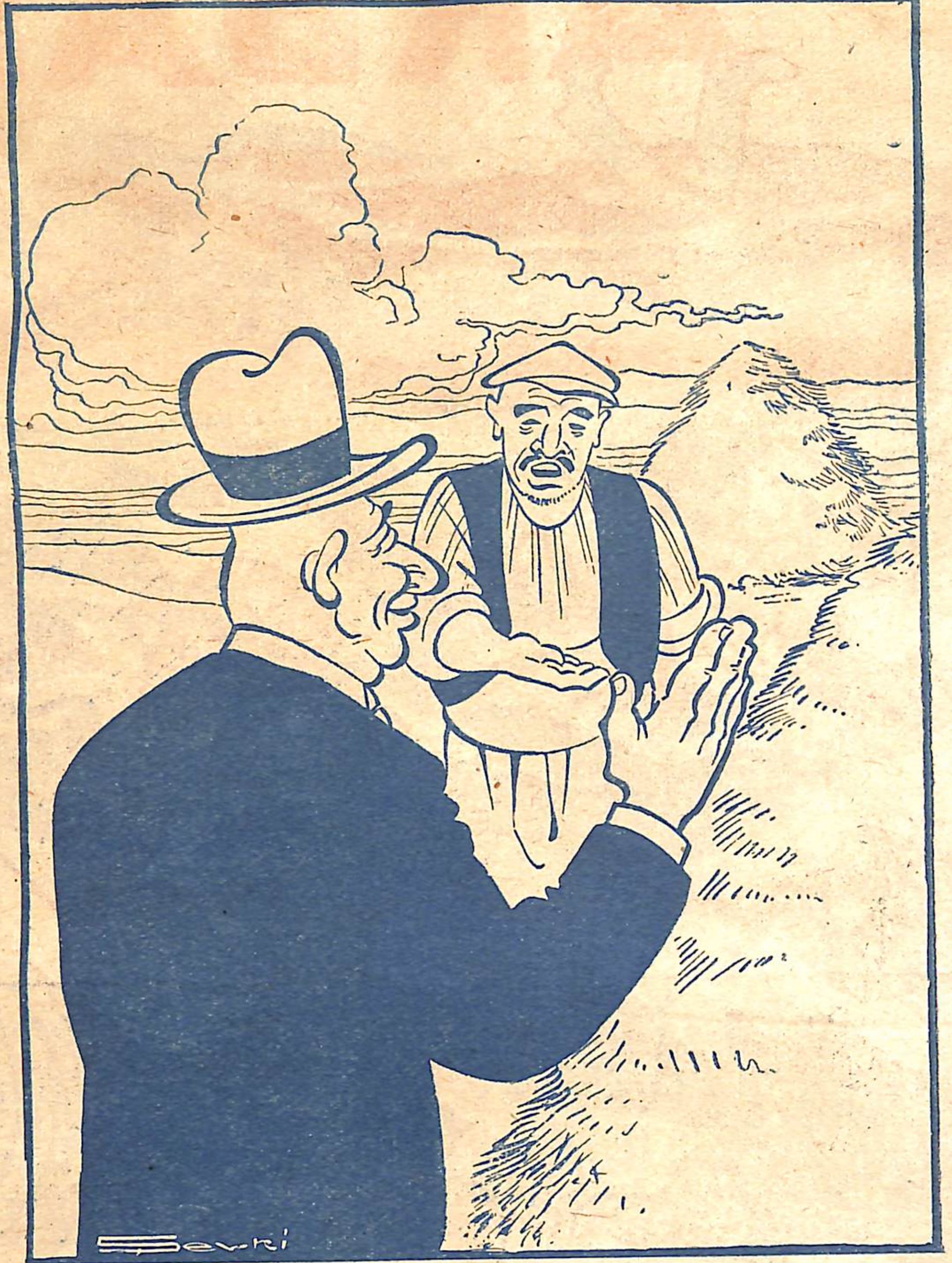
Size tuhaf, hayır tuhaf değil, hazin bir şey söyleyim mi?.. Bütün bu suçlar, bu belediye suçları, ilgili memurların tarafsız bakışlı dalgın gözleri önünde olmaktadır...

Şaşıyorum: Acaba belediye zabıtası seçilirken, isteklilerin eni, boyu, kilosu ölçüldüğü kadar bilgileri yoklanmaz mı?..

Genç ve kıymetli Adalar kaymakamımızı, bin bir iş arasında, iskele meydanında bir de ağızlıksız köpekleri kovalarken görseniz, eminim ki, ona olan muhabbetiniz kadar, idare mekanizmamızdaki bu Asyalı kayıtsızlığa karşı da hayretiniz ve hiddetiniz artar!

Sizden, Sayın Lûtfi Kırdar, Belediye yasaklarını, kâğıt üstünde satırların siyah zencirlerine vurulmuş birer nazariye mahkûmu olmaktan kurtarmanızı rica ediyorum: Kendi yaptığımız kanunlara, nizamlara kendimiz inanmazsak başkalarını nasıl inandırabiliriz?

Devlet yasağı, dünya yasaklarının en muhteremidir. Buna - başta onu tatbike memur olanlar - hepimiz saygı göstermeliyiz. *Çimdik*

Köylü dayı — Efendi, buğdaylar çürüyor, ne yapacağız?
Bay Ofis — Kolay.. Yeni bir ekmek çeşnisi yaparız!

AKBABA

Yıl : 23 — Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Yusuf Ziya Ortaç — Sayı : 69

TEKKE

Kısmetini gökyüzünde *bulamıyan Nuri Demirağ* yeryüzünde aramağa karar vermiş: Bir parti kuracağını gazetelerde okuduk.

Yeni liderin demecine göre, Cumhuriyet Halk Partisinin altı okuna karşı «Millî kalkınma» partisinin altı kanadı vardır.

Altı kanad... Nuri Demirağ gibi eski bir uçak fabrikatörü için az bile... İsterse altı değil, altmış altı kanad ta takar!

Bu altı kanadın isimlerini siz de benim gibi duymuşsunuzdur elbet: İffet, ismet, fazilet, hamiyet, ciddiyet, kanaat gibi güzel şeyler!

Kendi itirafına göre, Nuri Demirağ, uçak fabrikasını kapadıktan sonra bir kaç kitap açmış, okumuş... Bence, sayın vatandaşı ansızın altı kanadla havalandıran işte bu kitaplardır.

Hakkı var: Ellisinden sonra okunan kitap, insanı böyle Con Ahmede çevirir!

Millî Kalkınma Partisi!..

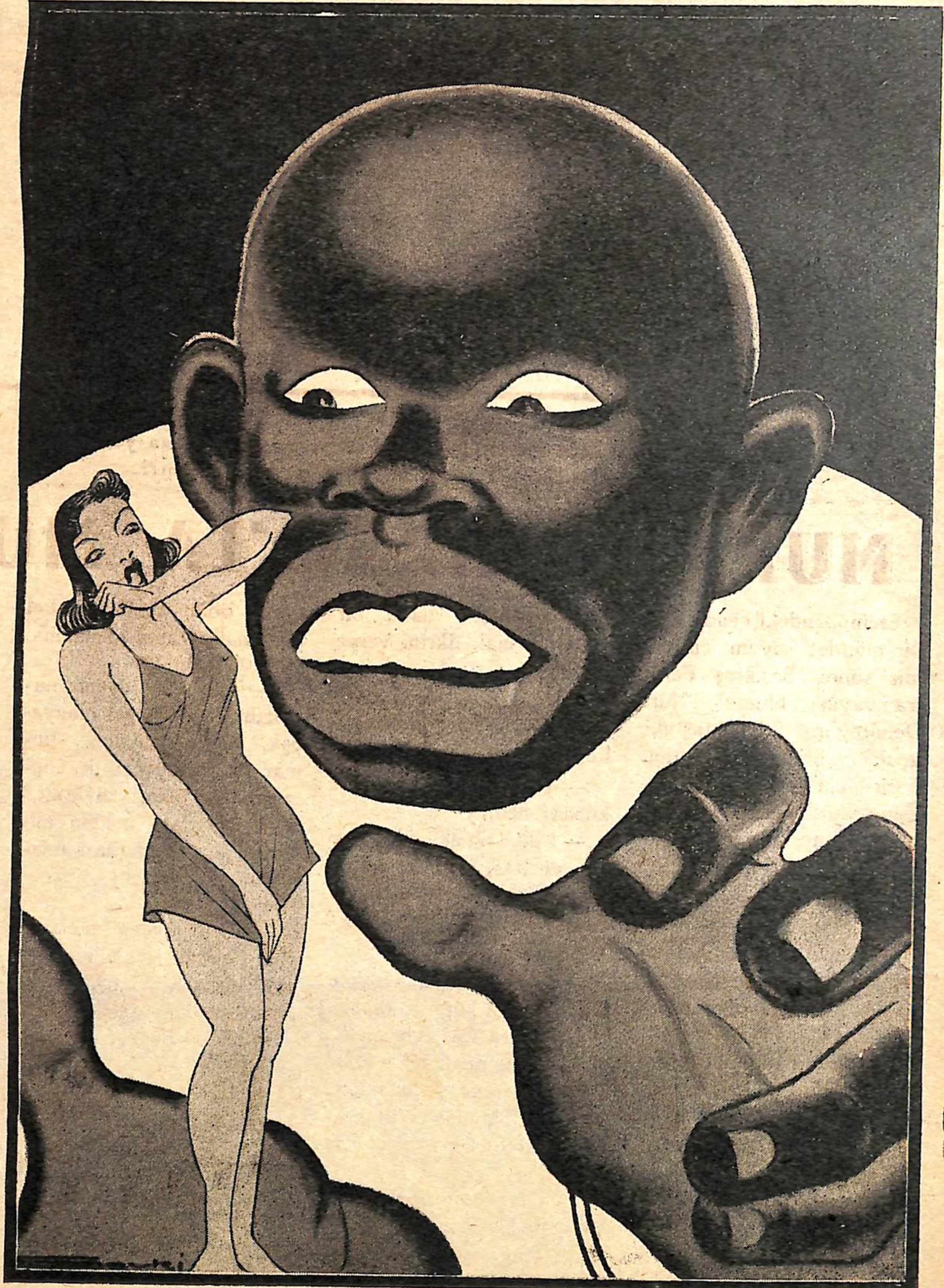
Nuri Demirağ'ın dilekçesi eğer onaylanırsa, siyaset sahnesinde Kara Bekir Paşanın meşhmr «Şarkılı ibret»ine benzer hazin bir vodvil başlıyacaktır. Bu acı şakayı seyretmek bile istemeyiz.

İffet, ismet, fazilet, hamiyet, ciddiyet, kanaat!..

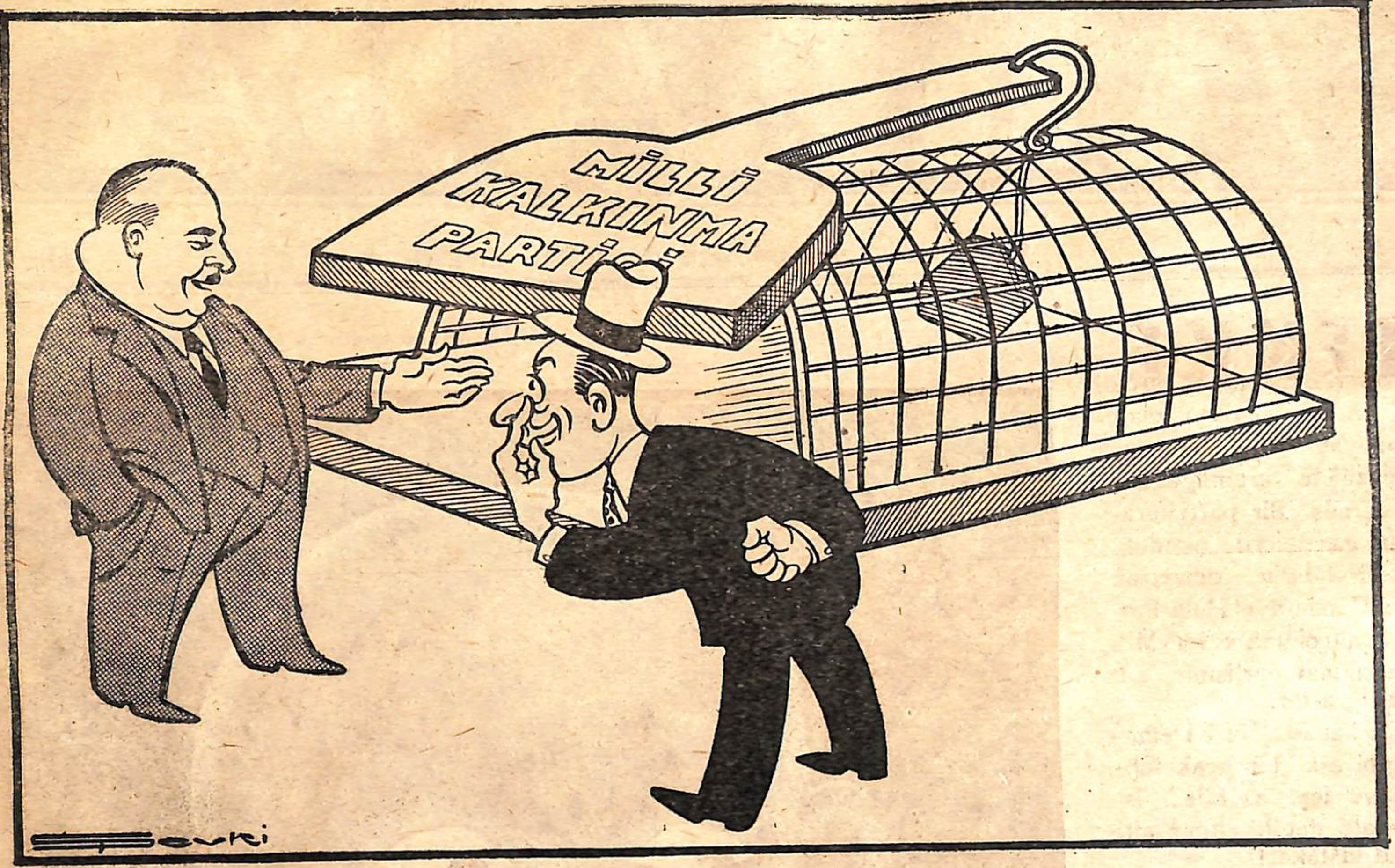
On Temmuzun melodram edebiyatından dökülmüş bu altı kelime ile bir parti değil, kanunlarımız müsait olsa, ancak bir tekke kurulabilir!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Gazetelerden : Senegalli askerler binlerce Alman kadınına taarruz ettiler!

Alman milletinin kara talihi!

Nuri Demirağ — Gel kapana, gir kapana yolcuuu!..
Yolcu — Pııışşşt!.. Kapan da kaçan mıı?!..

NURİ DEMİRAĞ'LA MÜLÂKAT

Eminönündeki cenderede bir müddet suyum çıktıktan sonra Beşiktaş-Fatih tramvayına binerek Nuri Demirağ'ın Beşiktaştaki uçak fabrikasına gittim. Fabrikada hummalı bir çalışma vardı. Demirağ, beni pilot yerine benzer bir çalışma odasında kabul etti.

— Uçak mı ısmarlıyacaksınız, plânör mü?

— Ne o, ne öteki! Bendeniz gazeteciyim efendim..

— Hoş geldiniz, tabiî şu parti meselesi için, değil mi?

— Evet. Evvelâ partinize niçin Kalkınma adını koydunuz diye sorayım!

— Gayet basit. Ben yıllarca uçak yaptım. Yükselmenin tadını bilirim. Milleti yükseltip havalandırmak istediğim için partiye bu adı seçtim. Düsturumuz tamamile edebidir, bana bir parti kurmak fikrini veren de:

Yüksel ki yerin bu yer değildir,
Dünyaya geliş hüner değildir.

beyti olmuştur.

— Pekâlâ, üstadım. «Altı kanad» nedir?

— Altı ahlâk düsturu. Bir yurttaş, partimize üye olmak için evvelâ namuslu olmalı. Poker filân oynamamalı..

— Ya.. Demek sosyete bayanlarına kapınız kapalı!.

— Sonra içki içmemeli...

— O halde tekel idaresi sizin partinizce mahkûm.. Halbuki hükûmete yüz seksen milyon lira safi kâr getiriyor...

— Olabilir. Ben şahsî servetimle icap ederse bu kaybı kapatmağa çalışırım. Parti üyelerinde arayacağımız öbür vasıflar tembel olmamak, zalim olmamak, eğri olmamaktır...

— Yani her üyeniz namuslu olacak, eğri olmıyacak, zalim olmıyacak, kumar oynamıyacak, içki içmiyecek filân, öyle mi? Şimdi bunlara neden altı kanad adı verdiğinizi anladım..

— ?!..

— Sizin üyeler melaike gibi kanadlı mahlûklar olacak demektir. Partiniz kurulunca neler yapacaksınız?.

— Tabiî beyanname neşredeceğim..

— Başka?

— Bu beyannnameleri Hava kurumunun ısmarlayıp ta sonra satın almadığı uçaklarımla yurdun her tarafına serpeceğim..

— Oh oh!. Müspet icraat olarak?

— Mecburî askerliği kaldıracağım...

— Başka?

— Ticareti serbest bırakacağım..

— Sonra?

— Herkesin şahsî mülkiyetini tanıyacağım!. Bundan sonra devlet meselesi geliyor.

— Doğru...

— Doğru olan nedir?

— Mantıkî sıra gayet doğru efendim!. Bukadar şey yaptıktan sonra zaten sıra devlet meselesine geliyor: Askerlik kalkacak, ticaret ve tabiî ithal ve ihraç işleri tamamen serbest olacak, herkes her istediğine sahip olacak... Ondan sonra da tabiî ya devlet başa, ya kuzgun leşe... Gazeteler partiniz hakkında ileri geri sözler söylüyor ve yazıyorlar. Bunlara ne dersiniz?

— Yerden göğe kadar hakları var, söylesinler..

— Cevap vermiyecek misiniz?

— Hayır, kendi kendimi nakzetmek istemem..

— Neden bayım?

— Partimizin programında basının alabildiğine serbest olması da vardır. Aleyhimizde bile olsa düşündüklerini yazarlar.

— Âlâ.. Bir de iki ayaklı fare kapanından bahsediyorlar. Buna ne buyurulur?

— Şaka canım.. Mahkemeleri devletin ambarlarına yan gelip kurulan iki ayaklı fareleri yakalıyacak kapan haline getireceğim demiştim..

— Bundan vaz mı geçtiniz?

— Zaten mahkemelerimiz çok şükür böyledir. Mamafih bazı farelerin hâlâ kapana tamamile girmediklerini görüyorum. Bu da, partimin umdelerinde değişiklikler yapmamı icab ettiriyor.

— Ne gibi?

— İdam cezalarını çoğaltmak, asmak kesmek, göz dağı vermek!

— Bu, ticaretteki serbestlik rensipinize aykırı değil mi?

— Hayır. Tüccar istediğini yapmakta serbesttir amma, devlet de kanunlarını tatbikte serbesttir tabiî.

Demirağ beni alarak uçak fabrikasını gezdirdi.

— Üstadım, dedim, bu yapılanlar uçak parçaları mı?

— Hayır, adam parçaları.

— Lebbeyk?

— Eskiden uçak parçaları yapan makineler şimdi adam parçaları yapıyor.. Bunları monte edip yurdun dört tarafına dağıtacağım...

— Niçin?

— Bizim partinin model üyeleri olarak... ki herkes kendini ona göre ayarlasın. Meselâ, şurada bir tane birleştirilmiş, adam olmuş üye duruyor, bakınız!.

Baktım. Şişman, göbekli, gözleri dört tane, kocaman burunlu, kocaman kulaklı, ağzı sımsıkı kapalı bir heykel..

— Aman bayım, bu nedir?

Milletler — Kurtuldum diye niçin sevincinden kalkıp oynamıyorsun?..
Sulh — Nasıl kalkıp oynayım? Her tarafımı pamuk ipliği ile tutturdular!..

— Bu, örnek adamdır.

— Niçin dört gözlü?

— Gözünü dört açsın diye..

— Niçin koca kulaklı?

— İyi duysun diye..

— Neden ağzı kapalı?

— Dilini tutsun diye...

— Niçin göbekli?

— Serbest ticaretin sembolüdür de ondan!

Bir heykele, bir Demirağa baktım:

— Zatıâlinize pek benzemiyor! dedim.

— Benziyen tarafları vardır, dedi..

— Nelerdir meselâ?

— Benim gibi şişmandır, benim gibi iyi huyludur, benim gibi dikkatlidir, benim gibi doğrudur, içki içmez...

— İnsaf buyurun, bu heykelin içki içmediği ne malûm?

Nuri Demirağ güldü:

— Asıl siz insaf buyurun, heykel nasıl içer?

Bu susturucu cevap karşısında, kendisine muvaffakıyet diliyerek ayrıldım.

Görünmiyen Adam

— Salamooon... Niçin paltoylan yirdin?..
— Sular çok soğuk be!..

YARDIM

Hafta içinde, "Yardım Sevenler„ balosu oldu. Şık, genç ve pek güzel bir üye bayan, müesseseleri dolaşıp balo davetiyesi bırakıyordu. Hamdi Dikmeni de Anadolu kulübünün önünde yakaladı:

— Siz de yardım seversiniz umarım!

Dedi. Hamdi Dikmen:

— Bendeniz yardım sevenleri severim efendim!

Cevabını verdi...

— O halde, yardım edeceksiniz, değil mi?

Hamdi Dikmen en tatlı tebessümile güldü:

— Vallahi hanımefendi, sizi görmeden evvel, yardım edebilecek bir durumdaydım, fakat şu andan itibaren bendeniz yardımınıza muhtacım.

Boğaz meselesi

Son siyasî olaylar konuşuluyordu. Rusyadan bahsedilirken Sabiha Zekeriya Sertel:

— Biraz Boğaz düşkünüdür!

Dedi. Hüseyin Cahit "şiddetle„ cevap verdi:

— Olabilir, ama, Boğaz düşkünlüğünün sonu hazımsızlıktır!

Ada'

Güneş feryad ediy
Belediye atıyor: "
Çayır çayır yanıyo

Serinlemek isteyen plâja hiç gitmesin,
Ateş basar insanı, âlem ne derse desin,
Çünkü tekmil güzeller alev alev boyalı...

Ne eşek peşinde koş, ne yap arabayla tur,
Ada'ya gitsen bile bir çam dibinde otur:
Yârin kolları yastık, deniz önünde halı!

Kız — Biraz uzak dur, annem geliyor!
Genç — Gelsin, ne çıkar?.. Nişanlım dersin!

a Yaz

epemizde buz! diye...
yıl buz ucuz„ diye,
lbuki her Adalı..

Bazısı kendisini benzetmiş umacıya;
Bazısı göz atıyor rastladığı hacıya;
Herbiri başka âfet, her biri bir edalı...

Doğrusu yandı gitti İstanbullu bu yaz da...
Uçakla mümkün olsa gidebilmek, Boğazda
Dehrî, neyine yetmez senin köhne bir yalı!

Dehrîi Zaman

KÜRTAJ

Kadıköyünde Mukadder isminde bir doktor sayısız kürtaj suçlusu olarak adaletin pençesine yakayı kaptırdı. Adına bakıp bazı aceleci gazeteler bu doktoru bayan diye ilân ettiler. Halbuki adam dişi değil, dişliymiş! Ondan bahsediyorlardı, biri:

— Dişe diş, tırnağa tırnak! dedi, mademki bu] kadar kürtaj yapmış, bir kürtaj da ona yapmalı...

— Ayol, erkeğe kürtaj olur mu?

— Olur tabiî! Kürtaj temizlemek değil mi? Bay Mukadderin kaderi de temizlenmek olur, adamı temizleyiverirler vesselâm!.

Tekke

— Aferin şu bizim polise!.. İki esrar tekkesi kapatmışlar. Ama, dur bakayım, yahu, tekkeler kapatılmamış mıydı zaten? Bunlar nasıl olmuş da gözden kaçmış?

— Kapatılmıştı karıcığım ama, baksana, adı üstünde, bunlar esrar tekkesi!

Bir Ricam Var!

Ara sıra karşılaşıyorlardı. Bir kere "Deniz Park,, gazinosunda komşu masalarda oturmuşlardı. Bir defa da köşedeki bakkaldan yanyana peynir almışlardı. Hele "Gezi,, de sanki gün aşırı birbirlerine randevu vermiş gibiydiler. Delikanlı dikkat etmişti: Genç kız, gezmeğe çıktığı zamanlar, daima büyükçe spor çantasını yanından ayırmıyor, bir kanapeye, bir iskemleye iliştiği vakit hiç boş durmuyor, ya küçük bir ipekli mendilin kenarlarını bastırıyor, ya şık bir yün eşarpın köşesini tamamlıyor, yahut da bir çay peçetesinin ucuna hesap işi bir süs yapıyordu.

Sabahat, pek genç sayılamazdı. Koyu buğday rengi yüzündeki solukluk, sahibinin yirmi yaşını çoktan geçmiş olduğunu âdeta haykırıyordu. Ona, güzel de denemezdi: Boncuk gibi küçük gözleri, irice bir burnu vardı. Elmacık kemikleri de çıkıktı. Fakat çirkin de değildi: Vücudu ince ve muntazamdı. Saçları siyah ve kıvırcıktı. Şöyle uzaktan bakıldığı vakit şirin ve cana yakın görünüyordu.

Çalışan Kadınlar

Çalışan Erkekler

gibi

HAYAT

ve

AİLE

Sigortalarına yazılıyorlar!

DOĞAN

SİGORTA ANONİM ŞİRKETİ

Serince bir akşam üstü, "Gezi,, oldukça tenha idi. Oturanlardan ziyade gezinenler çoğunluğu teşkil ediyorlardı. Fakat Recai, Beyoğlunda beş aşağı beş yukarı durmadan dolaştığı için apeyce yorulmuştu. Dinlenecek bir yer arıyordu. Yüzleri caddeye bakar şekilde kondukları için "Gezi,, ye arkalarını dönmüş gibi duran banklardan birine doğru yürüdü. Yanyana iki sıradan birinde yaşlı bir kadınla iki çocuk birşeyler oynuyorlar, yerden aldıkları taşları sıranın üstüne koyuyorlar, sıradakilerini parmak hareketlerile boşluğa itiyorlardı. Öteki sırada tek başına bir kadın oturuyordu. Recai ne yaşta, ne kıbalde bir şey olduğuna dikkat etmeden, hattâ yüzüne bile bakmadan:

— Müsaade eder misiniz?

Diye sordu. Sabahat başını çevirip karşısında delikanlıyı görünce:

— A.. memnuniyetle, dedi, buyurun bay Recai,.

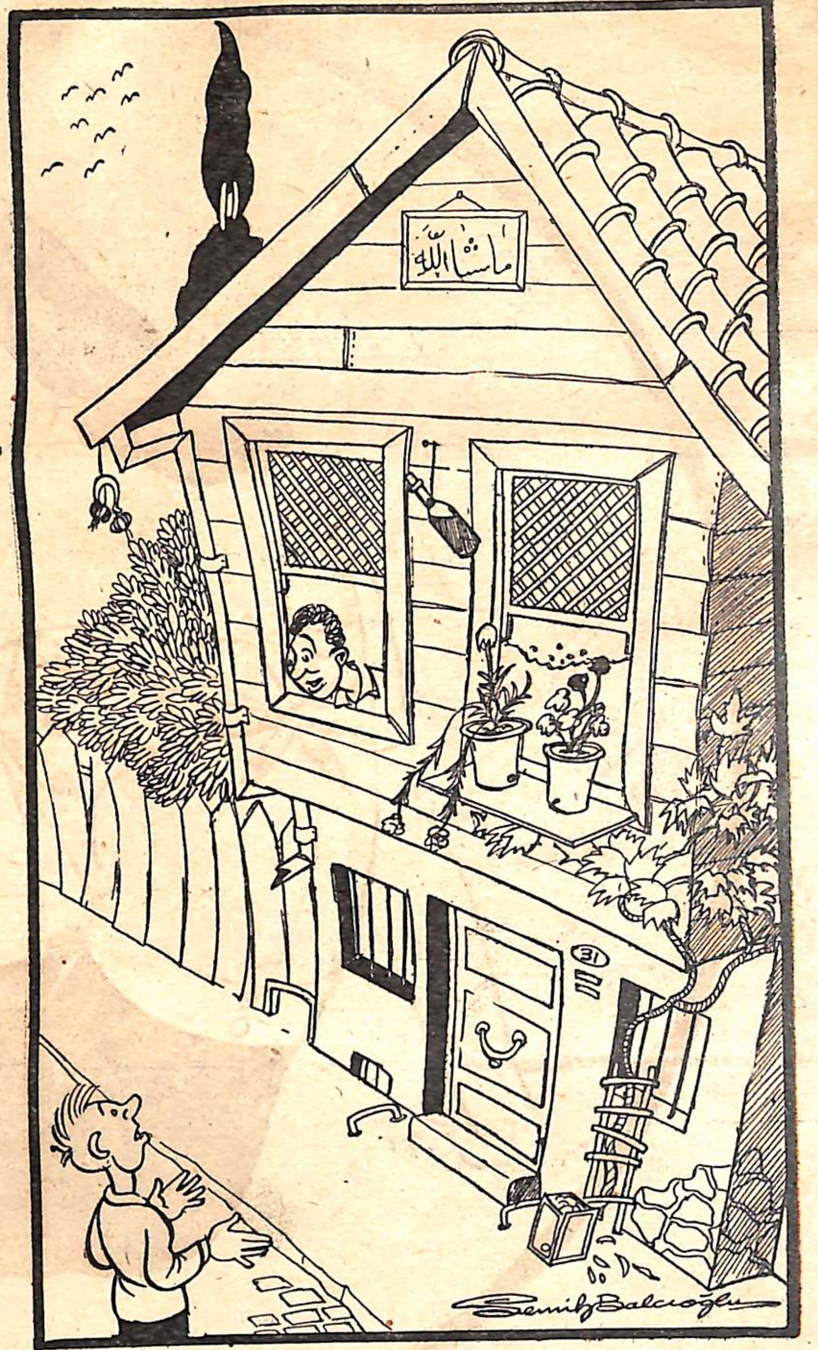
Genç adam da Sabahate yabancı değildi. Fakat her nedense onun bu aşinalığına birdenbire karşılık göstermek istemedi:

— Ya.. A.. Bayan, diye cevap verdi, demek beni tanıyorsunuz!..

— Nasıl tanımam, Bay Recai.. "Talimhane,, miz okadar büyük bir yer değil ki.. Fakat ben eski "Elmas Fabrikası,, na inen yokuşta oturduğum için evimizi her kes bilmez.. Siz "Aydede,, caddesindeki "Çıngıraklı,, apartmanda değil misiniz!

— Evet.. Orada bir Ermeni ailesinin yanında pansiyonerim!.

Genç kız böyle mütevazi davranınca Recai de

— Maça gelmiyecek misin?
— Aah.. Sirkeciye gidip Floryadan dönenleri seyredeceğim!

ona ilgi ve nezaketle muamele etmeğe mecbur oldu:

— Affedersiniz, bayan, şimdi, ben de tanıdım. Ötedenberi, sizi içimden takdir eder dururdum. Maşallah, hava almaya çıktığınız zamanlar bile hiç boş durmuyorsunuz.. Mutlaka bir işle meşgul oluyorsunuz.. Yalnız teessüfle söyleyeyim ki adınızı ve kim olduğunuzu bilmiyorum..

— İsmim Sabahat.. Babasız bir kızım.. Annemin iki üç parça iradı var.. Ben de, gördüğünüz gibi ufak tefek bazı işler yapıyorum.. Allaha çok şükür geçinip gidiyoruz.

— Babanızın yattığı yer nur olsun.. Tanrı, annenize ve size afiyet versin.. Doğrusu çok övülmeğe lâyıksınız.. Ben de annemi, babamı epeyce zaman evvel kaybetmiş olduğum için yıllardır tek başıma yaşıyorum. Yalnızlığın sonsuz acılarına katlanıyorum. Dış kıyafetim belki refah içinde bir insan olduğum hissini verir ama, ruhum ve ev halim perişandır.. Önüme

bir kap yemek pişirip koyacak, yırtığımı, söküğümü dikecek kimsem yok.. Bu vaziyetimi düşünerek sizi alacak adama vereceğiniz rahat ve saadeti şimdiden kıskanıyorum..

Sabahat, memnun ve mahcup başını önüne eğdi. Dudakları titreyerek :

— Ya.. a.. Öyle mi ?

Diyebildi.

***

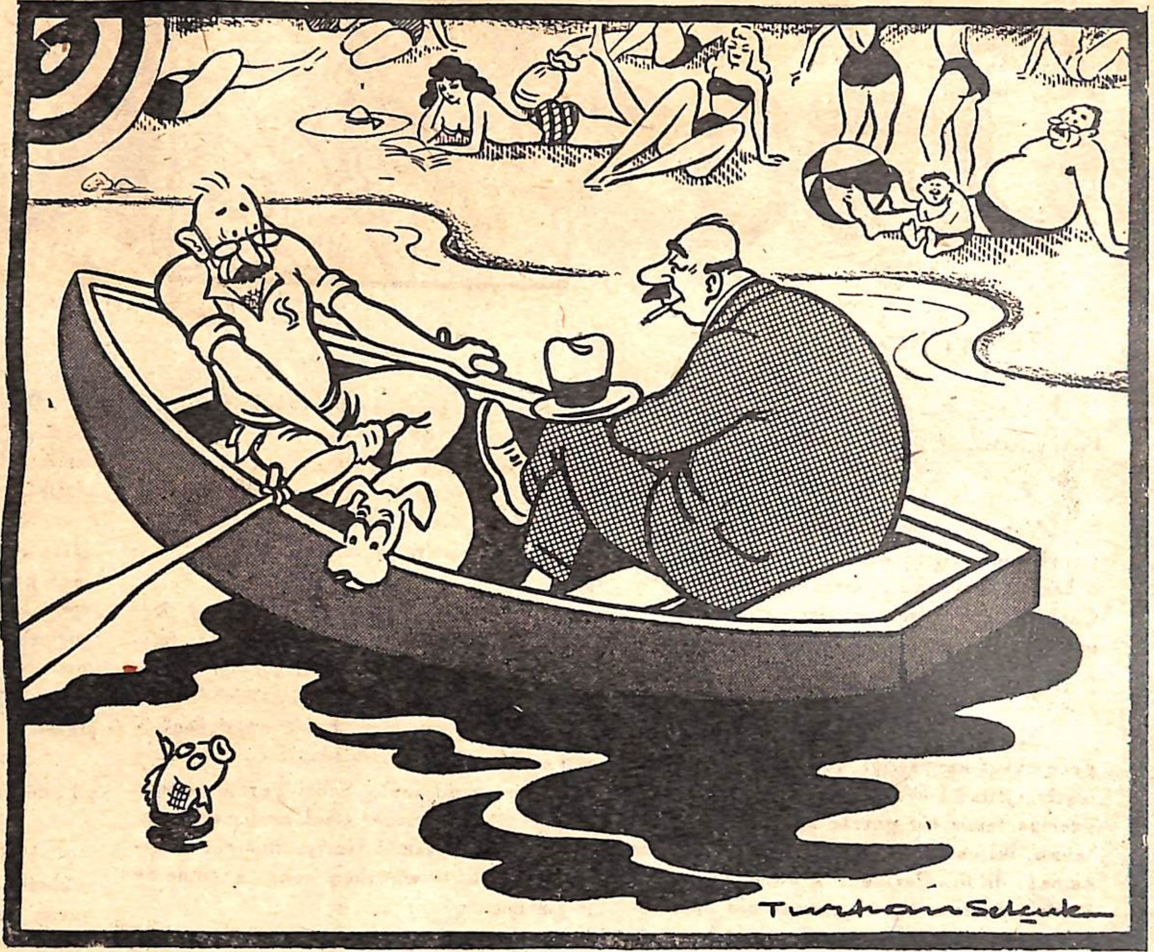
O akşamdan sonra Sabahatle Recai sık sık görüştüler. Vakıa, birbirlerine muayyen gün ve saatte randevu vermiyorlardı ama, tesadüfen buluştukları zamanlar birlikte gezmekten, dolaşmaktan zevk duyuyorlardı. Harbiyeye kadar yürüdükleri, hattâ "Ayaspaşa„ ya uzanıp "Cennet Bahçesi„ ne bile indikleri oluyordu.

Sabahat, bu yağız yüzlü, uzun boylu, geniş omuzlu delikanlıya karşı beslediği hissin hoşlanma hududunu geçerek derin bir sevgiye çevrilmek üzere olduğunu farketmişti. Fakat, eski usulde terbiye görmüş bir aile muhitinde büyümüş olduğu için evvelâ kadının erkeğe açılmasını ayıp sayıyor, azgın temayüllerinin, şahlanmış hırslarının gemini tartaklayıp çekerek iradesine hâkim oluyor, Recainin kendisine aşktan, izdivaçtan bahsetmesini sabırsızlık ve heyecan içerisinde bekliyordu.

Galiba, o anda nihayet geldi. Çünkü bugün delikanlı, Sabahatin elini sıkarken pek heyecanlı idi. Kır kahvesinin boyaları dökülmüş iskemlesini altına çekip oturmadan, koltuğunun altına kıstırıp getirdiği saten gibi beyaz ve temiz kâğıda sarılı yassı bir paketi itina ile masanın üstüne koydu. Gülerek :

— Bayan Sabahat, dedi, size birşeyler getirdim!

Genç kız zoraki bir hiddet göstermek istiyerek

— Maşallah, bu yaşta iyi çekiyorsun...
— Çekerim elbet : Otuz senelik evliyim!

dudaklarını büzdü, gözlerinin bebeklerini büyütmeğe çalıştı. Sağ elinin işaret parmağını göğsüne doğru çevirerek :

— Bana, birşeyler getirdiniz ha, dedi, öyleyse müsaade buyurun da göreyim!

— Hayır, bayan Sabahat, paketi burada açmayınız.. Alıp eve götürünüz.. Ne olduğunu orada anlar, merakınızı giderirsiniz.. Çünkü hoşunuza gidip gitmiyeceğini pek iyi bilmiyorum. Hattâ, onlara dair konuşmayı bile arzu etmiyorum. Bir mektup yazarak içine koydum. Bu mektupta sizden bir ricada bulunuyorum. Tekrar buluştuğumuz zaman o ricaya dair bana «Evet!» veya «Hayır!» diye tek kelime ile kestirme bir cevap verirsiniz olmaz mı!.

Sabahat sonsuz mücadelelerden sonra gayesine kavuşmuş bir fikir adamı, icadını tamamlıyan bir kâşif kadar sevindi. Birden atılıp Recai'nin iki yanağından şapır şapır öpecek derecede çılgın bir neşenin esiri oldu. Fakat etraf kalabalıktı ve henüz ortada açık, vazıh bir itiraf ta yoktu. Titrek sesiyle :

— Bay Recai dedi, size «hayır!.» cevabı vermek imkânı olduğunu sanıyor musunuz?»

Kahveler gelince mevzu değişti. İki genç çeşitli konulara temas ederken, Boğazı «Taşkışla» nın önünden kuş bakışı seyreden bu bahçede ortalık serinleninceye ve kararıncaya kadar kaldılar.

***

Sabahat, evinin kapısından içeri girer girmez kendini merdivene öyle bir verdi ki dört adımda hemen orta sofayı buldu. Odasına girdi. Kapıyı sürmeledi. Titreyen parmaklarile ipi koparırcasına çekti. Bir takım ipekli ve poplin çamaşırların en üstüne konmuş menekşe renkli zarfı açtı, okumaya koyuldu.

«Sayın Bayan Sabahat;

Sizden yapmanızı istirham edeceğim şey, hem çok basit, hem de çok önemli.. Eğer aramızda büyük bir samimiyet bulunmasaydı, kendimde, kabil değil, böyle bir cesaret «duyamıyacaktım.. Biliyorsunuz, el işi ve dikişteki meharetinizin ebedî hayranıyım» ne zaman parmaklarınızın çevik ve çalâk çırpındığını görsem içimden:

— İşte senelerden beri aradığım kadın !

Cümlesini tekrar eder dururdum. Yırtıklarımı yamayacak, söküklerimi dikecek kimsem bulunmadığı hakkında epey başınızı ağrıtmıştım. Onun için birlikte takdim ettiğim gömleklerimle pijama caketimin eksik düğmelerini tamamlamanızı, üzülmüş yerlerinin bir çaresine bakmanızı sonsuz bir mahcubiyetle rica ediyorum. Düğmeler de bir kâğıda sarılı olarak paketin içindedir.. Saygılar !

A. Hidayet Reel

Apaş Kız!

Tefrika No. 19

Yazan: A. H. REEL

— Ha.. Evet.. Parkta geçirdiğimiz o birkaç saat.. O, acaip ürperti..

VIII

Yorgun ve bitkin işten dönen Hafize hanım, kızını evde bulamayınca pek o kadar özülmemiş, meraka düşmemişti. Çünkü, Bedia ekseri günler ortalık kararmadan görünmez, annesinin kurup hazırladığı sofraya pervasız ve hicapsız oturuverirdi.

Hafize hanım, gazocağını yaktı. Bir gece evvel kaynattığı yemeği üstüne yerleştirip fitilini kıstı. Küçük tahta masanın üzerine temiz bir gazete kâğıdı yaydı, iki tabak, iki çatal, iki bardak koydu. Yarım ekmeği dildi. Gerideki aralığa ve ondan ötedeki bostana bakan pencerenin önündeki mindere bütün oynak yerleri sızım sızım sızlayan vücudunu serbestçe kapıp koyuverdi.

Küçük Ayasofya camiinin minaresinden yükselen ezan sesleri ile karşıdan hayal meyal görünen Kumkapı Rum kilisesinin çan gürültüleri ufuklarda birbirine karışıp hazin akisler vücuda getirirken Kadırga meydanından itibaren sağlı sollu birer daire kavsi şeklinde bostanı kuşatmış ahşap, eğri evlerin pencerelerinde ışıklar peyda olmıya başlamıştı.

Hafize hanım kendi hesabına değil, fakat ev sahibi hesabına beş on para iktisat etmiş olmak için elektrik lâmbasını yakmamıştı. Loşluk onu daha iyi dinlendiriyordu. Karanlık bastırdıkça Bediaya olan hıncı artıyor, fakat aynı zamanda da vücuduna tatlı bir gevşeklik çöküyordu.

— Kahpenin kızı ben sana anlatırım.. Bu gece yine kızılca kıyamet kopacak.. Artık, sen çok oldun!

Diye bir iki söylendi. Gök büsbütün kararmış, kilisenin hayali gözlerinin önünden kaybolmuş, demindenberi devam eden çan sesleri de durmuştu.

Hafize hanım, genzini tırmalıyan kekremsi bir petrol ve is kokusiyle uyandı. Gazocağının çok zayıf ışık veren fitilinin tütmekte olduğunu farketti. Acaba, saat kaç olmuştu?

— Yere batasıca kız, hâlâ meydanlarda yok!..

Yavaş yavaş ayağa kalktı. Elleriyle etrafındakı eşyayı yoklıyaraktan bugün ancak eski evlerde görülen tertibattan olan duvar oyuk bırakılarak vücuda getirilmiş bulunan rafa kadar ilerledi. Yuvarlak saati eline aldı. Kapının yanına kadar gitti. Elektrik düğmesini çevirdi. Gözleri kadrana çevrilince anî bir çılgınlık buhranına uğrayanlara mahsus bir feryat kopardı:

— Eyvah.. On bire yirmi var.. Kör olası Bedianın başına muhakkak bir felâket geldi.. Otomobil altında mı kaldı, yoksa birine kanıp peşine mi takıldı?. Halsizlikten dalıvermişim.. Evlât değil, baş belâsı.. Ben şimdi ne yapacağım?

Bir an düşündü. Saati yerine koydu. Gazocağını söndürdü. Usul usul merdivenleri çıktı. Ev sahibi Huriye hanımın kapısına «Tık tık!» vururken kendi kendine de söyleniyordu:

— Bu saatte tabiî yatmışlardır.. Zavallıları uyandıracağım ama, mecburî..

Darbeler birbirini takibetti. Neden sonra Salih efendinin yorganın altından gelen boğuk sesi işitildi:

— Hayrola.. Kim o?..

— Salih efendiciğim, benim.. Hafize.. Affedersiniz, rahatsız ettim ama.. Bizim kız ortalarda yok.. Saat on bir.. Acaba Huriye hanımcığım, gündüz adı batasıyı gördü mü.. Ona bir şey söyledi mi?

Döşemeler bir iki çıtırdadı. Elektrik düğmesi çevrildi ve kapı açıldı. Huriye hanımın beyaz bir tülbentle çatılmış başı aralıktan uzandı:

— Hayrola, Hafize hanımcığım.. Sizin Bedia hâlâ gelmedi ha.. Gündüz öğleye kadar aşağıdan ayak seslerini, kapıyı açıp kapamalarını duydum, ama, yüzünü görmedim.. Bana da bir şeycikler söylemedi.. Vah.. Vah.. Ne oldu acaba?..

— Bilmem ki ne yapsam.. Nerelerde arasam..

— Kardeşim. bir kere karakola kadar git, derim..

— Öyle olacak.. Hemşire..

Hafize hanım, harap ve perişan, sürüklenir gibi merdiveni indi. Başörtüsünü yarım yamalak saçlarının üstüne attı, uçlarını çenesinin altından düğümledi. Senelerin tüylerini dökerek inceltti̇ği siyah yünlü mantosunu sırtına geçirdi. Dışarıya fırladı. Sokaklar karanlıktı. Evlerin hiçbirinde ışık yoktu. Bütün mahalle derin bir uykuya dalmıştı. Köşeyi döndü. Yokuşu inliyerek ve hıçkırarak çıktı. «Mehmetpaşa» karakoluna korku ve ümitsizlik içinde girdi. Bir an, geri dönmek istedi. Fena bir haber alacaksa onu kendisinin gelip araması lâzım mıydı? Nasıl olsa, er geç bu kendisine ulaşırdı.

Loş taşlığın maltalarının üzerinde ancak sağdaki odanın açık kapısından sızan hafif bir ışık, soluk renkli bir yol çizmişti. Oraya doğru yürüdü. Yer yer sigara ateşile yanarak delinmiş, rengi kaybolmuş bir çuha örtülü, eğri bacaklı küçük tahta masanın üstüne kollarını gerip uyumaya çalışan polis memuru keyifsiz keyifsiz başını kaldırdı. Gözlerini uğuşturdu, dağınık ve kalkık saçlarını düzeltmeğe teşebbüs etti ve sordu:

— Ne istiyorsun hanım?

Hafize hanım hıçkırıklarını güç zaptederek cevap verdi:

— Kızım kayboldu.. Gündüz öğleyin çıkmış gitmiş.. Hâlâ ortada yok..

— Kızının adı ne? Kaç yaşında?

— Bedia.. On dördüne bastı..

— Yanında resmi var mı?

— Hayır.. Evde küçük bir vesika resmi var..

(Arkası var)

Tütün Gümrük İskelesi yanında

Her türlü

Ticaret malları

için

ARDİYE

Tel: 24754

Yapı ve Kredi Bankası A. Ş.

SAYIN BAYANLAR
YAZ MEVSİMİ İÇİN
YALOVA TERMAL OTELİNDE
Bir şube açtığımı saygı ile bildiririm.
BERBER VELİ ACAR *(Vili)*
Beyoğlu İstiklâl caddesi 211

10 senelik
izdivacından sonra
BALAYI TENİNİ
nasıl muhafaza
ediyor.

Her kadın - hatta 40 dan fazla yaştakiler bile - bütün genç kızların gıpta nazarlarile bakacağı açık, taze ve kusursuz bir tene, cazip ve güzel bir cilde malik olabilir. Bunu; TOKALON "günde 3 dakika" tedavi usulü 10 günde garanti eder.

Her akşam, yatmazdan evvel yegâne cild gıdası olan Penbe renkteki Tokalon kremini kullanınız. Terkibinde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilen "Biocel" kıymetli ve hayret verici unsuru vardır. Siz uyurken cildinizi besler, güzelleştirir ve bütün buruşuklukları giderir. Her sabah, yağsız beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Açık mesamatı sıklaştırmak ve cildi yumuşatup tazeleştirmek için yegâne cild unsurudur. 10 gün zarfında şayanı hayret ve yeni güzellikte bir tene malik olacaksınız. Tokalon kremlerinin semereleri *garantilidir*, aksi takdirde paranız iade olunur.

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ
ÇIKAR, SİYASÎ
MİZAH MECMUASI

İDAREHANE
İstanbul, Ankara caddesi, No. 47

Telefon: 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500,
üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere:
Seneliği 2000, altı aylığı
1000, üç aylığı 500 kuruş.

19 Temmuz, 1945 Perşembe
Sayı: 69
20 Kuruş

KISMET

Kısmet ve saadet fenerle aranarak bulunmaz!
Onu bir "Millî piyango,, bileti ile hiç beklemediğiniz bir günde elde edebilirsiniz!

DOKTOR
FAHRİ CELÂL

Sinir, kekemelik ve söyleme kusurları tedavisi

Cağaloğlu, No. 21
Telefon: 20785

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen
FASFOTİN NECATİ
Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat
Bahçekapı: SALİH NECATİ

7000
SENE
EVVEL

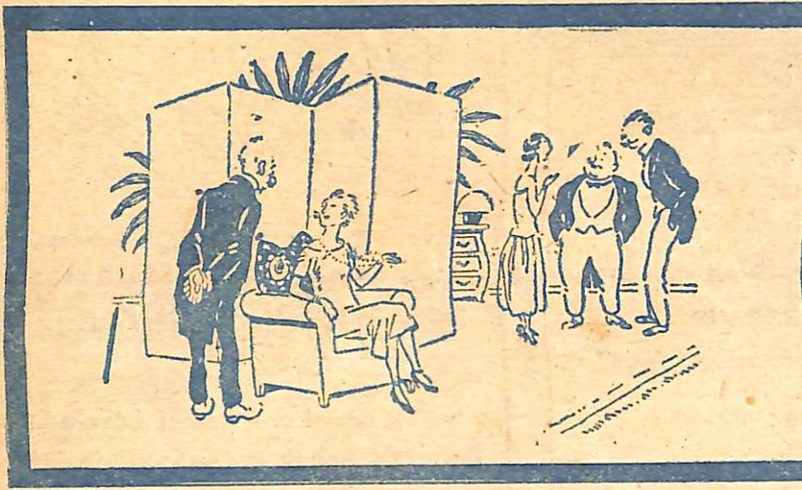
Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri oldugunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

000

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000
SENELİK MAZİSİ VARDIR
Bira besler, serinletir, neşe verir.

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

Dünya Karikatürleri

— Bu madam hiç kimsenin aleyhinde bulunmaz.
— Çünkü kendisinden başka hiç kimseden bahsetmez!

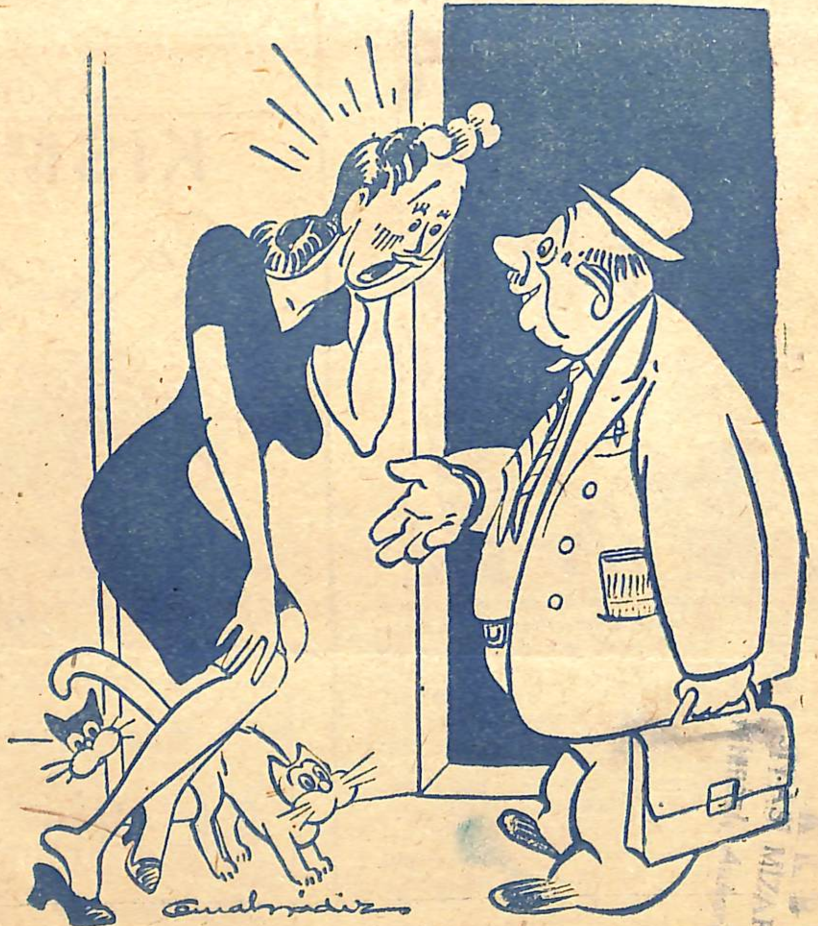
— Herif madem ki yüzmek bilmiyorsun, sandala binerken para çantanı evde bırak diye ben sana tenbih etmedim miydi?

HAFTANIN SEÇME KARİKATÜRLERİ

— Şu Japonyanın haline bakıyorum da...
— Acıyor musun?..
— Hayır.. Hitler'in orada olduğuna inanasım geliyor!..

— *Cumhuriyet* —

— İstanbula geleli maşallah her gün biraz daha şişiyorsun kocacığım!..
— Tabiî kadınım, akşamlara kadar sokaklarda bunca toz, toprak yutuyorum!..

— *Cumhuriyet* —